Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 2. februarja 2012*

„Pritožba — Damping — Uredba (ES) št. 1472/2006 — Uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Kitajske in Vietnama — Uredba (ES) št. 384/96 — Členi 2(7), 9(5) in 17(3) — Tržnogospodarska obravnava podjetja — Individualna obravnava — Vzorčenje“

V zadevi C-249/10 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 18. maja 2010,

Brosmann Footwear (HK) Ltd s sedežem v Kowloonu (Kitajska),

Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd s sedežem v Zhongshanu (Kitajska),

Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd s sedežem v Guangzhouu (Kitajska),

Risen Footwear (HK) Co. Ltd s sedežem v Kowloonu,

ki jih zastopajo L. Ruessmann, A. Willems, S. De Knop in C. Dackö, odvetniki,

pritožnice,

druge stranke v postopku so

Svet Evropske unije, ki ga zastopajo J.-P. Hix in R. Szostak, zastopnika, skupaj z G. Berrischem, odvetnikom, in N. Chesaites, barrister,

tožena stranka na prvi stopnji,

Evropska komisija, ki jo zastopata T. Scharf in H. van Vliet, zastopnika,

Confédération européenne de l’industrie de la chaussure (CEC),

intervenientki na prvi stopnji,

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi K. Lenaerts, predsednik senata, J. Malenovský, sodnik, R. Silva de Lapuerta, sodnica, G. Arestis (poročevalec) in D. Šváby, sodnika,

generalni pravobranilec: P. Mengozzi,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

* Jezik postopka: angleščina.

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 25. maja 2011,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 6. septembra 2011

izreka naslednjo

Sodbo

1 Družbe Brosmann Footwear (HK) Ltd (v nadaljevanju: Brosmann), Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd (v nadaljevanju: Lung Pao) in Risen Footwear (HK) Co. Ltd s pritožbo predlagajo Sodišču, naj razveljavi sodbo Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. marca 2010 v zadevi Brosmann Footwear (HK) in drugi proti Svetu (T-401/06, ZOdl., str. II-671, v nadaljevanju: izpodbijana sodba), s katero je Splošno sodišče zavrnilo njihovo tožbo za razglasitev delne ničnosti Uredbe Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 275, str. 1, v nadaljevanju: sporna uredba).

Pravni okvir

2 Določbe, s katerimi je urejena uporaba protidampinških ukrepov, ki jih izvaja Evropska unija, so vsebovane v Uredbi Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dumpinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 45), kakor je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES) št. 461/2004 z dne 8. marca 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 10, str. 150, v nadaljevanju: osnovna uredba).

3 Člen 2(7) osnovne uredbe v zvezi z odobritvijo tržnogospodarske obravnave (v nadaljevanju: TGO) določa:

„7.

(a) V primeru uvoza iz držav brez tržnega gospodarstva […] se določi normalna vrednost na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom ali cene, ki velja pri izvozu iz te tretje države v druge države, vključno s Skupnostjo, ali, kjer to ni mogoče, na kateri koli drugi razumni osnovi, vključno s ceno, ki se je dejansko plačevala ali se plačuje v Skupnosti za podoben proizvod, po potrebi primerno prilagojeni, tako da vsebuje razumno profitno maržo.

Primerna tretja država s tržnim gospodarstvom se izbere na smiseln način, pri čemer se ustrezno upoštevajo vse zanesljive informacije, ki so dostopne v času izbire. Upoštevajo se tudi roki; kjer je to primerno, se uporabi tretja država s tržnim gospodarstvom, ki je predmet iste preiskave.

Strani, udeležene v preiskavi, se obvesti kmalu po začetku preiskave za predvideno tretjo državo s tržnim gospodarstvom, pri čemer imajo 10 dni časa za pripombe.

(b) Pri proti dampinških preiskavah, ki obravnavajo uvoz iz […] Ljudske republike Kitajske, se bo določila normalna vrednost v skladu z odstavki od 1 do 6, če se dokaže na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev v preiskavi […], da pogoji tržnega gospodarstva za tega proizvajalca oz. proizvajalce prevladujejo glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega izdelka. Če ni tako, se uporablja pravilo, določeno v pododstavku (a).

(c) Zahtevek pod pododstavkom (b) mora biti vložen pisno in vsebovati zadostne dokaze, da proizvajalec deluje v pogojih tržnega gospodarstva, to je, če:

— se odločitve podjetij glede cen, stroškov in vložkov, vključno npr. s surovinami, stroški tehnologije in dela, obsegom proizvodnje, prodajo in vlaganji sprejemajo kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje, in brez večjega vmešavanja države s tem v zvezi, stroški za glavne vložke pa v glavnem odražajo tržne vrednosti,

— imajo podjetja jasno določeno zbirko računovodskih evidenc, ki se pregledujejo neodvisno, v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi in se uporabljajo v vse namene,

— proizvodni stroški in finančna situacija podjetij niso podvrženi bistvenemu izkrivljanju, ki se prenaša še iz predhodnega sistema netržnega gospodarstva, zlasti v zvezi z amortizacijo sredstev, druge vrste odpisov, blagovne menjave in plačila preko kompenzacij dolgov,

— za zadevna podjetja velja stečajno pravo in pravo lastninskih razmerij, ki zagotavlja pravno varnost in stabilnost za delovanje podjetij, in

— se pretvorbe glede menjalnega tečaja izvajajo po tržnem tečaju.

Ocena ali proizvajalec izpolnjuje gornja merila, je sprejeta v treh mesecih po sprožitvi preiskave, po podrobnem posvetovanju Svetovalnega odbora in po tem, ko je dobila industrija Skupnosti priložnost podati svoje pripombe. Ta ocena ostane v veljavi ves čas preiskave.“

4 Člen 3 osnovne uredbe, naslovljen „Določanje škode“, v odstavkih 1, 2 in 7 določa:

„1. V zvezi s to uredbo pomeni izraz ‚škoda‘, če ni drugače določeno, znatno škodo, povzročeno industriji Skupnosti, grožnjo znatne škode industriji Skupnosti ali znatno zaviranje izgradnje te industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje tako (a) obsega dumpinškega uvoza in učinka dumpinškega uvoza na cene na trgu Skupnosti za podobne izdelke kot tudi (b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Skupnosti.

[…]

7. Razen dumpinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Skupnosti, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dumpinškemu uvozu v skladu z odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo obseg in uvozne cene, ki se ne prodaja po dumpinških cenah, zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah, konkurenco med proizvajalci tretjih držav in Skupnosti in njihove trgovinske omejitvene prakse, razvoj tehnologije in izvozno sposobnost ter produktivnost industrije Skupnosti.“

5 V zvezi s pogoji za začetek protidampinške preiskave člen 5, od (2) do (4), osnovne uredbe določa:

„2. Pritožba iz odstavka 1 mora vsebovati dokaze o dumpingu, škodi in vzročni zvezi med domnevno dumpinškim uvozom in domnevno škodo. […]

[…]

3. Komisija, kolikor je to le mogoče, razišče točnost in primernost v pritožbi dostavljenih dokazov, da ugotovi, ali obstaja dovolj dokazov, da lahko opraviči začetek preiskave.

4. Preiskava po odstavku 1 se ne začne, če se na osnovi ustrezne preiskave o stopnji podpore oz. nasprotovanja pritožbi, izražene s strani proizvajalcev podobnega izdelka v Skupnosti, ne ugotovi, da je pritožbo dejansko vložila industrija Skupnosti oz. je bila pritožba vložena v njenem imenu. Šteje se, da je pritožbo vložila industrija Skupnosti oz. da je bila prošnja vložena v njenem imenu, če jo podpirajo tisti proizvajalci v Skupnosti, katerih skupna proizvodnja predstavlja več kot 50 % celotne proizvodnje podobnega izdelka v tistem delu industrije Skupnosti, ki izraža bodisi podporo ali pa nasprotovanje pritožbi. Vendar pa se preiskava ne začne, če je delež proizvodnje tistih proizvajalcev Skupnosti, ki izrecno podpirajo pritožbo, manjši kot 25 % celotne proizvodnje podobnega izdelka s strani industrije Skupnosti."

6 Člen 9(5) in (6) osnovne uredbe določa:

„5. Proti dampinška dajatev se v ustreznih zneskih uvede v vsakem primeru in brez razlikovanja za vse uvoze izdelka iz vseh virov, za katere se ugotovi, da so pod ceno in povzročajo škodo, razen za uvoze iz tistih virov, iz katerih so bila podjetja izvzeta pod pogoji te uredbe. Uredba, ki uvaja dajatev, določi takšno dajatev za vsakega dobavitelja ali, če to ni izvedljivo, in na splošno, kjer se uporablja člen 2(7)(a), zadevni državi dobaviteljici.

Kadar se uporablja člen 2(7)(a), se individualna dajatev določi za izvoznike, ki lahko na podlagi utemeljenih zahtev dokažejo, da:

(a) lahko v primeru podjetij ali skupnih podjetij, ki so v celoti ali deloma v tuji lasti, izvozniki svobodno vrnejo kapital in dobičke v domovino;

(b) so izvozne cene in količine ter prodajni pogoji svobodno določeni;

(c) je večina deležev v lasti zasebnikov. Državni uradniki, ki se pojavljajo v upravnem odboru ali na ključnih upravljavskih položajih, morajo biti v manjšini ali pa je treba dokazati, da je podjetje kljub temu dovolj neodvisno od vmešavanja države;

(d) se pretvorbe menjalnega tečaja opravljajo po tržni stopnji; in

(e) se država ne vmešava toliko, da bi dovoljevala izogibanje ukrepom, če se individualnim izvoznikom dodelijo različne stopnje dajatve.

6. Ko Komisija omeji svojo preiskavo v skladu s členom 17, nobena proti dumpinška dajatev, ki se nanaša na uvoz od izvoznikov ali proizvajalcev, ki so se javili v skladu s členom 17, vendar niso bili vključeni v preiskavo, ne presega tehtanega povprečja stopnje dumpinga, ki je bilo ugotovljeno za stranke v vzorcu. […] Individualne dajatve se uporabijo pri uvozu od katerega koli izvoznika ali proizvajalca, za katerega velja individualna obravnava, kot jo določa člen 17."

7 V zvezi s tehniko vzorčenja člen 17(1) in (3) osnovne uredbe določa:

„1. V primerih, ko gre za veliko število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelkov ali transakcij, se lahko preiskava omeji na smiselno število strank, izdelkov ali transakcij, tako da uporabi vzorce, ki so statistično utemeljeni na osnovi informacij, ki so dostopne ob času izbora, ali pa se preiskava lahko omeji na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče dovolj dobro preiskati v času, ki je na razpolago.

[…]

3. V primerih, kjer je bila preiskava v skladu s tem členom omejena, se vseeno izračuna individualna stopnja dumpinga za vsakega izvoznika ali proizvajalca, ki v začetku ni bil izbran, ki predloži potrebne

informacije v okviru časovnih rokov, ki jih določa ta uredba, razen v primerih, ko je število izvoznikov ali proizvajalcev tako veliko, da bi posamezne preiskave predstavljale preveliko obremenitev in bi onemogočile, da se preiskava v primernem času zaključi.“

8 Člen 18(3) in (4) osnovne uredbe določa:

„3. Če informacije, ki jih predloži kaka zainteresirana stranka, niso idealne v vseh pogledih, jih vseeno ne bi bilo treba zanemariti, pod pogojem, da pomanjkljivosti niso takšne, da bi povzročile pretirane težave pri doseganju razumno točnih ugotovitev, in pod pogojem, da so informacije na ustrezen način in pravočasno predložene, da so preverljive in da je zainteresirana stranka delovala po svojih najboljših zmožnostih.

4. Če se dokazi ali informacije ne sprejmejo, mora biti stranka, ki jih pošilja takoj obveščena o razlogih za to in ji mora biti dana priložnost, da dostavi nadaljnje razlage v določenem časovnem roku. Če se razlage ocenijo kot nezadovoljive, se razlogi za zavrnitev takih dokazov ali informacij razkrijejo in navedejo v objavljenih ugotovitvah.“

Dejansko stanje

9 Splošno sodišče je dejansko stanje spora navedlo v točkah od 10 do 42 izpodbijane sodbe:

„10 Tožeče stranke […] so družbe s sedežem v Kitajski ter proizvajajo in izvažajo obutev.

11 Za uvoz obutve s poreklom iz Kitajske, ki spada v nekatere razrede kombinirane nomenklature, je veljal sistem količinskih kvot, ki je prenehal veljati 1. januarja 2005.

12 Komisija Evropskih skupnosti je na podlagi pritožbe, ki jo je 30. maja 2005 vložila Confédération européenne de l’industrie de la chaussure (Evropska konfederacija obutvene industrije, v nadaljevanju: CEC), začela protidampinški postopek v zvezi z uvozom nekatere obutve z zgornjim delom iz usnja, s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama. Obvestilo o začetku tega postopka je bilo objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije* z dne 7. julija 2005 (UL C 166, str. 14, v nadaljevanju: obvestilo o začetku).

13 Zaradi velikega števila zadevnih strank je bila v točki 5.1(a) obvestila o začetku predvidena uporaba tehnike vzorčenja v skladu s členom 17 osnovne uredbe.

14 Tožeče stranke so s Komisijo navezale stik tako, da so ji 25. in 26. julija 2005 predložile informacije, zahtevane v točki 5.1(a), (i) in (e) obvestila o začetku, da bi se jih vključilo v vzorec proizvajalcev izvoznikov, ki ga je ta institucija nameravala oblikovati na podlagi člena 17 osnovne uredbe, in da bi se jim odobrila TGO oziroma – če jim taka obravnava ne bi bila odobrena – da bi bile upravičene do individualne obravnave (v nadaljevanju: IO).

15 Komisija je 23. marca 2006 sprejela Uredbo (ES) št. 553/2006 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 98, str. 3, v nadaljevanju: začasna uredba).

16 Iz uvodne izjave 9 začasne uredbe je razvidno, da je preiskava dampinga in škode zajela obdobje od 1. aprila 2004 do 31. marca 2005 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev podatkov, pomembnih za oceno škode, se je nanašala na obdobje od 1. januarja 2001 do 31. marca 2005 (v nadaljevanju: obravnavano obdobje).

17 Zaradi potrebe po določitvi normalne vrednosti proizvodov kitajskih in vietnamskih proizvajalcev izvoznikov, ki jim TGO morda ne bi bila odobrena, je bil z namenom določitve normalne vrednosti na podlagi podatkov iz primerljive države, v tem primeru Federativne republike Brazilije, opravljen preveritveni obisk v prostorih treh brazilskih družb (uvodna izjava 8 začasne uredbe).

18 V zvezi z zadevnim proizvodom je iz uvodnih izjav 10, 11, 40 in 41 začasne uredbe razvidno, da zajema predvsem sandale, škornje, obutev za prosti čas in mestno obutev, pri čemer ima vsa ta obutev zgornji del iz naravnega ali umetnega usnja. Poleg tega je iz uvodnih izjav od 12 do 31 začasne uredbe razvidno, da je Komisija iz opredelitve zadevnega proizvoda izključila športno obutev, izdelano po posebni tehnologiji (Special Technology Athletic Footwear, v nadaljevanju: STAF), vanjo pa je vključila otroško obutev. Iz uvodne izjave 38 začasne uredbe je razvidno, da čeprav obutev z zgornjim delom iz usnja obsega široko paleto oblik in vrst, bistvene lastnosti vseh vrst te obutve, način njene uporabe in potrošnikovo dojemanje dejansko ostajajo enaki. Iz uvodne izjave 39 te uredbe je razvidno, da si torej vse te različne oblike in vrste neposredno konkurirajo in da so v veliki meri medsebojno zamenljive.

19 Tako je Komisija v uvodni izjavi 52 začasne uredbe ugotovila, da je obutev vseh vrst, z zgornjim delom iz naravnega ali umetnega usnja, ki je bila izdelana in prodana v zadevnih državah in v Braziliji, ter obutev, ki jo je industrija Skupnosti izdelala in prodala na trgu Skupnosti, podobna obutvi, ki je izvožena iz zadevnih držav v Skupnost.

20 Komisija je pri določitvi dampinga uporabila tehniko vzorčenja. Iz uvodne izjave 55 začasne uredbe je razvidno, da je bilo med tistimi proizvajalci izvozniki, ki so izrazili pripravljenost biti vključeni v vzorec, 154 takih, ki so v obdobju preiskave izvažali v Skupnost. Iz iste uvodne izjave je razvidno, da so bile te družbe na začetku obravnavane kot družbe, ki so sodelovale in so bile pri izbiri vzorca upoštevane.

21 Iz uvodne izjave 57 začasne uredbe je razvidno, da je Komisija na koncu v vzorec vključila trinajst kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki predstavljajo več kot 20 % obsega kitajskega izvoza v Skupnost. V skladu z uvodno izjavo 59 iste uredbe sta bili merili, upoštevani pri izbiri zadevnega vzorca, velikost proizvajalca izvoznika glede izvoza v Skupnost in njegova velikost glede domače prodaje. V zvezi s slednjim je Komisija v uvodni izjavi 60 začasne uredbe navedla, da podatki o domači prodaji povečujejo reprezentativnost vzorca, saj so iz njih razvidne informacije o cenah in stroških, povezanih s proizvodnjo in prodajo zadevnega izdelka na domačih trgih. V skladu z uvodno izjavo 61 začasne uredbe so kitajske družbe, zajete z vzorcem, predstavljale 25 % obsega izvoza v Skupnost in 42 % prodaje, ki so jo na notranjem kitajskem trgu opravili proizvajalci, ki so sodelovali v preiskavi. V skladu z isto uvodno izjavo izključitev izdelkov STAF iz opredelitve zadevnega proizvoda ni bistveno vplivala na reprezentativnost vzorcev.

22 V skladu z uvodno izjavo 62 začasne uredbe so bili proizvajalci izvozniki, ki niso bili upoštevani v vzorcu, obveščeni, da bo protidampinška dajatev na njihov izvoz izračunana v skladu z določbami člena 9(6) osnovne uredbe. V zvezi z zahtevki, ki so jih vložili ti proizvajalci izvozniki glede izračuna individualne stopnje dampinga v skladu s členoma 9(6) in 17(3) osnovne uredbe, je Komisija v uvodni izjavi 64 začasne uredbe navedla, da bi bila njihova individualna obravnava prevelika obremenitev in bi ji preprečila, da pravočasno konča preiskavo. V teh okoliščinah je bila stopnja dampinga za te proizvajalce določena na podlagi tehtanega povprečja stopenj dampinga družb iz vzorca (uvodni izjavi 135 in 143 začasne uredbe).

23 Ena od trinajstih družb, ki so bile prvotno vključene v vzorec, ni predložila odgovorov na protidampinški vprašalnik, ki ji ga je poslala Komisija (uvodna izjava 63 začasne uredbe).

24 Komisija je v zvezi z opredelitvijo industrije Skupnosti v uvodni izjavi 150 začasne uredbe navedla, da pritožniki predstavljajo 42 % celotne proizvodnje zadevnega izdelka Skupnosti. Iz uvodnih izjav 65 in 151 začasne uredbe je razvidno, da je Komisija sestavila vzorec desetih proizvajalcev

Skupnosti na podlagi obsega proizvodnje in njihovega geografskega položaja. Proizvajalci, ki so bili vključeni v vzorec, naj bi predstavljali 10 % proizvodnje pritožnikov. Tako se je štelo, da 814 proizvajalcev Skupnosti, v imenu katerih je bila vložena pritožba, predstavlja ‚industrijo Skupnosti' v smislu člena 5(4) osnovne uredbe (uvodna izjava 152 začasne uredbe).

25 V zvezi z identiteto v vzorec vključenih proizvajalcev Skupnosti je Komisija navedla, da so imeli nekateri v Skupnosti stranke, ki so blago pridobivale tudi na Kitajskem in v Vietnamu in ki so torej neposredno uporabljale zadevni uvoz. Navedeni proizvajalci so bili zato v ‚občutljivem položaju', ker bi jim nekatere od njihovih strank lahko zamerile vložitev pritožbe ali dano ji podporo zaradi domnevno škodljivega dampinga. Zato so ti proizvajalci menili, da bi lahko bili ‚tarča povratnih ukrepov', ki bi jih lahko uvedle nekatere od njihovih strank in bi lahko povzročili celo prenehanje poslovanja z njimi. Komisija je torej ugodila zahtevi po zaupnem obravnavanju, ki so jo vložile v vzorec vključene družbe v zvezi z razkritjem njihovega imena (uvodna izjava 8 začasne uredbe).

26 V zvezi z ravnjo začasnih protidampinških ukrepov, ki je potrebna za odpravo škode, je Komisija v uvodni izjavi 284 začasne uredbe pojasnila, da bi industrija Skupnosti od prometa lahko dosegla stopnjo dobička 2 %, če ne bi bilo škodljivega dampinga. Iz iste uvodne izjave je razvidno, da ta stopnja dobička ustreza najvišjemu dobičku, ki ga je dosegla industrija Skupnosti v obravnavanem obdobju, in sicer leta 2002, ko so imele zadevne države relativno majhne tržne deleže v primerjavi s tržnimi deleži, ki so jih imele v obdobju preiskave.

27 Komisija je na podlagi členov 14(2) in 20(1) osnovne uredbe z dopisoma z dne 7. in 12. aprila 2006 tožečim strankam poslala kopijo začasne uredbe in dokument, ki vsebuje podrobne informacije o podrobnostih, na katerih temeljijo bistvena dejstva in ugotovitve, na osnovi katerih so bile uvedene začasne protidampinške dajatve (v nadaljevanju: dokument o začasnem razkritju). Komisija je tožeče stranke pozvala, naj ji do 8. maja 2006 posredujejo morebitne pripombe glede teh dokumentov.

28 Dve od tožečih strank, družbi Brosmann […] in Lung Pao […], sta z dopisoma z dne 8. maja 2006 Komisiji poslali svoje pripombe v zvezi z začasno uredbo in dokumentom o začasnem razkritju.

29 Na sedežu Komisije je 2. junija 2006 potekal sestanek med družbo Lung Pao in Komisijo.

30 Komisija je na podlagi člena 20, od (2) do (4), osnovne uredbe tožečim strankam z dopisom z dne 8. julija 2006, poslanim po faksu, predložila dokument o dokončnem razkritju bistvenih dejstev in ugotovitev, na katerih je temeljil predlog za uvedbo dokončnih protidampinških dajatev. Komisija je tožeče stranke pozvala, naj ji do 17. julija 2006 pošljejo svoje pripombe glede dokumenta o dokončnem razkritju.

31 Komisija je z dopisom z dne 28. julija 2006 tožečim strankam poslala dodatni dokument o dokončnem razkritju.

32 Tri tožeče stranke, in sicer družbe Brosmann, Seasonable Footwear (Zhongshan) [Ltd] in Lung Pao, ter družba Novi Footwear (Far East) Pte Ltd so z dopisi z dne 17. julija in 2. avgusta 2006 Komisiji poslale pripombe v zvezi z dokumentom o dokončnem razkritju in dodatnim dokumentom o dokončnem razkritju. Tožeča stranka, družba Risen Footwear (HK) Co. [Ltd], je z dopisom z dne 7. avgusta 2006 Komisiji poslala svoje pripombe v zvezi z dodatnim dokumentom o dokončnem razkritju.

33 Svet Evropske unije je 5. oktobra 2006 sprejel [sporno uredbo]. Na podlagi [te] uredbe je Svet uvedel dokončno protidampinško dajatev na uvoz obutve z zgornjim delom iz usnja ali umetnega usnja, razen športne obutve, obutve STAF, copatov in druge hišne obutve ter obutve z zaščitno kapico, s poreklom iz Kitajske in uvrščene pod več oznak kombinirane nomenklature (člen 1

[sporne] uredbe). Stopnja dokončne protidampinške dajatve na neto ceno franko meja Skupnosti pred plačilom dajatve je bila za čevlje, ki jih proizvajajo tožeče stranke, določena na 16,5 %. Na podlagi člena 3 [sporne] uredbe ta uredba velja za obdobje dveh let.

34 V zvezi z zadevnim proizvodom je Svet potrdil presojo Komisije (glej točko 18 zgoraj), da je treba obutev STAF izključiti iz opredelitve zadevnega proizvoda, da pa je treba vanjo vključiti (uvodni izjavi 19 in 25 [sporne] uredbe) otroško obutev. Nasprotno pa je Svet zavrnil zahtevo za izključitev šestih vrst obutve iz opredelitve zadevnega proizvoda, med katerimi je bila tudi obutev s patentirano tehnologijo. V zvezi s to vrsto obutve je Svet poudaril, da patentirana tehnologija sama po sebi ne spremeni bistveno lastnosti obutve za običajno rabo. Zato ta obutev še vedno konkurira proizvodnji zadevnega proizvoda Skupnosti (uvodna izjava 37 [sporne] uredbe).

35 V zvezi z reprezentativnostjo vzorca kitajskih proizvajalcev je Svet v uvodni izjavi 44 [sporne] uredbe poudaril, da družbe, ki so bile vanj vključene, predstavljajo več kot 12 % izvoza v Skupnost v preiskavi sodelujočih proizvajalcev. Ker člen 17 osnovne uredbe ne določa praga v zvezi z ravnjo reprezentativnosti, je sestavljeni vzorec v smislu te določbe reprezentativen.

36 Svet je v uvodni izjavi 46 [sporne] uredbe navedel, da je bil namen uporabljene metodologije zagotoviti najvišjo možno reprezentativnost vzorcev ter v največji reprezentativni obseg izvoza, ki ga je bilo mogoče razumno preiskati, vključiti družbe, ki so opravile reprezentativne domače prodaje.

37 Svet je v uvodnih izjavah od 53 do 59 [sporne] uredbe zavrnil vse očitke, s katerimi se je skušala omajati reprezentativnost vzorca proizvajalcev Skupnosti, in s tem potrdil presojo Komisije iz začasne uredbe (glej točko 24 zgoraj).

38 Vprašanja, ki se nanašajo na zahtevke več družb za odobritev TGO, o katerih se Komisija ni izrekla, je Svet obravnaval v točkah od 60 do 65 [sporne] uredbe.

39 Na podlagi navedenih uvodnih izjav to, da Komisija ni odgovorila na vsak pri njej vloženi zahtevek posebej, ne pomeni kršitve osnovne uredbe. Nasprotno, to je v skladu s členom 17 te uredbe. Metoda vzorčenja, ki je določena v tem členu, se uporabi tudi, če veliko število zadevnih družb zahteva, naj se jim odobri TGO ali IO. Zaradi izjemno velikega števila prošenj, ki so jih vložile zadevne družbe, upravni organ ni imel druge možnosti, kot da preuči le tiste, ki so jih vložile družbe iz vzorca, da bi s tem uskladil zahtevo po čim bolj individualizirani preučitvi spisa in spoštovanje obveznih rokov. Zato je bilo treba za vse družbe, ki niso vključene v vzorec, uporabiti povprečno tehtano stopnjo, izračunano za družbe iz vzorca. Iz tega je razvidno, da je treba zavrniti tudi očitke iz upravnega postopka v zvezi z nereprezentativnostjo izračuna dampinga.

40 Te ugotovitve naj bi veljale tudi v zvezi z zahtevki za odobritev IO.

41 Svet je v uvodni izjavi 157 [sporne] uredbe glede opredelitve industrije Skupnosti poudaril, da noben od pritožnikov ni opustil sodelovanja v preiskavi. Zaradi same narave vzorčenja so bili celotni vprašalniki glede škode poslani le v vzorcu zajetim proizvajalcem Skupnosti (uvodna izjava 158 [sporne] uredbe).

42 V zvezi z ravnjo dokončnih protidampinških ukrepov, ki je potrebna za odpravo škode, se je Svet v uvodni izjavi 292 [sporne] uredbe oprl na elemente, ki jih je predložila industrija Skupnosti po uvedbi začasnih dajatev in ki so dokazovali, da bi bilo treba z začasno uredbo določeno 2-odstotno stopnjo dobička (glej točko 26 zgoraj) ponovno preučiti. Na tej podlagi je Svet stopnjo dobička povečal na 6 % prometa industrije Skupnosti in ob tem pojasnil, da je industrija Skupnosti tako stopnjo dobička dosegla pri obutvi, ki ni bila predmet škodljivega dampinga.“

Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

10 Pritožnice so s tožbo, vloženo 28. decembra 2006 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, Splošnemu sodišču predlagale, naj razglasi delno ničnost sporne uredbe. Komisija je z vlogo, ki jo je v navedenem tajništvu vložila 26. marca 2007, predlagala, da bi v zadevi intervenirala v podporo predlogom Sveta. Z vlogo, vloženo 5. aprila 2007 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča, je tudi CEC predlagala, da bi v zadevi intervenirala v podporo predlogom Sveta. S sklepom z dne 2. avgusta 2007 je predsednik drugega senata Splošnega sodišča ugodil predlogoma za intervencijo, ki sta ju vložili Komisija in CEC.

11 Pritožnice so v utemeljitev tožbe navedle osem tožbenih razlogov, in sicer:

— kršitev členov 2(7)(b) in 9(5) osnovne uredbe ter kršitev načel enakega obravnavanja in varstva legitimnih pričakovanj;

— kršitev členov 2(7)(c) in 18 osnovne uredbe ter kršitev pravice do obrambe;

— očitno napako pri presoji in kršitev člena 5(4) osnovne uredbe;

— očitno napako pri presoji in kršitev členov 1(4), 2 in 3 osnovne uredbe;

— očitno napako pri presoji ter kršitev člena 17 osnovne uredbe in člena 253 ES;

— očitno napako pri presoji ter kršitev člena 3(2) osnovne uredbe in člena 253 ES;

— očitno napako pri presoji in kršitev člena 3(2) osnovne uredbe ter

— očitno napako pri presoji in kršitev člena 9(4) osnovne uredbe.

12 Splošno sodišče je – da bi zavrnilo prva dva tožbena razloga – v točkah 77 in 78 izpodbijane sodbe presodilo, da osnovna uredba ob uporabi tehnike vzorčenja gospodarskim subjektom, ki niso zajeti z obstoječim vzorcem, ne daje nepogojne pravice do izračuna individualne stopnje dampinga. Po njegovem mnenju je namreč odobritev takega zahtevka odvisna od odločitve Komisije o uporabi člena 17(3) osnovne uredbe. Splošno sodišče je navedlo, da ker je odobritev TGO/IO v skladu s členom 2(7)(b) osnovne uredbe namenjena le določitvi metode izračuna normalne vrednosti za izračun individualnih stopenj dampinga, Komisiji ni bilo treba preučiti zahtevkov za TGO/IO, ki so jih vložili gospodarski subjekti, ki niso bili zajeti z vzorcem, če je v okviru uporabe tega člena 17(3) odločila, da bi izračun takih stopenj pomenil preveliko obremenitev in bi onemogočil pravočasen konec preiskave. Iz tega je Splošno sodišče v točki 92 navedene sodbe sklepalo, da se – ker Komisija s tem, da ni preučila zahtevkov pritožnic za TGO/IO, ni storila napake – pritožnice ne morejo utemeljeno sklicevati na prekoračitev trimesečnega roka, določenega v členu 2(7)(c) osnovne uredbe, ker se ta rok nanaša na primere, ko je Komisija dolžna preučiti navedene zahtevke.

13 Kar zadeva tretji tožbeni razlog, ga je Splošno sodišče zavrnilo s tem, da je v točki 112 izpodbijane sodbe ugotovilo, da izjava proizvajalcev Skupnosti, da podpirajo pritožbo, zadošča za ugotovitev obstoja podpore pritožbi v smislu člena 5(4) osnovne uredbe. Poleg tega je Splošno sodišče v točkah 114 in 118 iste sodbe navedlo, da Komisiji nič ne preprečuje, da v okviru preiskave upošteva podatke, ki so po naravi stvari zbrani pred začetkom preiskave, in da je bila v obravnavani zadevi sporna uredba sprejeta pred potekom petnajstmesečnega roka, ki ga določa osnovna uredba.

14 Kar zadeva četrti tožbeni razlog, in sicer očitno napako pri presoji in kršitev členov 1(4), 2 in 3 osnovne uredbe, ga je Splošno sodišče zavrnilo, ker sta instituciji zadevni proizvod v začasni uredbi in sporni uredbi pravilno opredelili. Splošno sodišče je v točki 156 izpodbijane sodbe zavrnilo tudi peti tožbeni razlog, ki so ga pritožnice navedle v utemeljitev tožbe in s katerim so v bistvu izpodbijale reprezentativnost vzorca proizvajalcev izvoznikov, določenega na podlagi člena 17 osnovne uredbe, in obrazložitev sporne uredbe s tem v zvezi.

15 Splošno sodišče je v zvezi s šestim tožbenim razlogom zlasti v točki 164 izpodbijane sodbe presodilo, da je Komisija imela podatke, ki so potrebni za sestavo vzorca proizvajalcev Skupnosti na podlagi meril, ki so bila po njenem mnenju najbolj upoštevna. Ker pritožnice niso izpodbijale upoštevnosti teh meril, je bilo po mnenju Splošnega sodišča njihove trditve glede sestave vzorca treba zavrniti. V točki 173 izpodbijane sodbe je presodilo tudi, da bi bilo trditve pritožnic v zvezi z izkrivljenimi podatki, ki naj bi jih posredovali dve italijanski družbi, mogoče šteti za upoštevne le, če bi bilo na podlagi navedenih podatkov mogoče dvomiti o dejavnikih, ki jih je Svet upošteval za ugotovitev obstoja škode.

16 Kar zadeva sedmi tožbeni razlog, in sicer očitno napako pri presoji, ki se nanaša na slabe rezultate izvoza industrije Skupnosti, je Splošno sodišče v točki 192 izpodbijane sodbe presodilo, da je Svet v uvodni izjavi 224 sporne uredbe upravičeno ugotovil, da je večina proizvodnje Skupnosti namenjena prodaji na trgu Skupnosti in da zato rezultati izvoza industriji Skupnosti niso mogli povzročiti velike škode. Splošno sodišče je v točki 196 izpodbijane sodbe presodilo tudi, da učinki uvoza iz preostalih tretjih držav niso taki, da bi vzbudili dvom o vzročni zvezi med dampinškim uvozom in škodo, ki je nastala industriji Skupnosti. Poleg tega, kot je Splošno sodišče presodilo v točki 199 navedene sodbe, lahko institucije, če ugotovijo, da se je uvoz proizvoda, ki je bil do takrat predmet količinskih omejitev, povečal po poteku veljavnosti teh omejitev, to povečanje upoštevajo pri oceni škode, ki je nastala industriji Skupnosti. V točki 200 iste sodbe je na podlagi tega zaključilo, da sta instituciji v zvezi s škodo in vzročno zvezo upoštevali več dejavnikov, ki se ne nanašajo le na zadnje četrtletje obdobja preiskave, temveč tudi na obravnavano obdobje.

17 Splošno sodišče je, nazadnje, zavrnilo tudi osmi tožbeni razlog – ki so ga pritožnice navedle v utemeljitev tožbe in v skladu s katerim naj bi bila presoja Sveta v sporni uredbi glede ravni dokončnih protidampinških ukrepov, ki je potrebna za odpravo škode, očitno napačna – ker je v točki 208 izpodbijane sodbe presodilo, da Svet s tem, da je uporabil stopnjo dobička, ki jo je industrija Skupnosti dosegla pri drugi obutvi, in ne tisti, na katero se nanaša preiskava, ni storil očitne napake pri presoji, saj je ta druga obutev zadevnemu proizvodu dovolj podobna.

Predlogi strank

18 Pritožnice s pritožbo Sodišču predlagajo, naj:

— razveljavi izpodbijano sodbo, ker Splošno sodišče ni razglasilo ničnosti sporne uredbe in ker jim je naložilo plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem;

— razglasi ničnost sporne uredbe ter

— Svetu naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka in postopka pred Splošnim sodiščem.

19 Svet Sodišču predlaga, naj:

— pritožbo zavrne;

— podredno, zadevo vrne Splošnemu sodišču v ponovno odločanje in

— še bolj podredno, pritožbo zavrne ter pritožnicam vsekakor naloži plačilo stroškov pritožbenega postopka.

20 Komisija predlaga, naj se pritožba zavrne in naj se pritožnicam naloži plačilo njenih stroškov.

Pritožba

21 Pritožnice v utemeljitev pritožbe navajajo devet razlogov, ki se nanašajo, prvič, na napačno uporabo prava v zvezi z uporabo členov 2(7) in 9(5) osnovne uredbe, drugič, na napačno uporabo prava v zvezi z uporabo člena 2(7)(c) osnovne uredbe in neobstoj obrazložitve glede trimesečnega roka, uporabljenega v zvezi z zahtevki za TGO/IO kitajskih proizvajalcev, zajetih v vzorcu, tretjič, na napačno uporabo prava v zvezi z uporabo tega člena 2(7)(c) v zvezi z istim rokom, uporabljenim v zvezi z zahtevki pritožnic za TGO/IO, četrtič, na izkrivljanje dokazov, neobstoj obrazložitve in napačno uporabo prava v zvezi z uporabo členov 3(2), (5) in (6), 4(1) in 5(4) iste uredbe ter, petič, na napačno uporabo prava v zvezi z uporabo člena 6(1) navedene uredbe. Preostali štirje razlogi, navedeni v utemeljitev pritožbe, zadevajo ugotovitve Splošnega sodišča v zvezi s škodo, nastalo proizvajalcem Skupnosti, in se nanašajo, prvič, na napačno uporabo prava v zvezi z uporabo člena 3 osnovne uredbe in izkrivljanje dokazov, drugič, na napačno uporabo prava v zvezi z obveznostjo preiskovalnega organa, da skrbno in nepristransko preuči vse upoštevne elemente, tretjič, na kršitev člena 253 ES in, četrtič, na napačno uporabo prava v zvezi z uporabo člena 3(7) osnovne uredbe.

Prvi, drugi in tretji pritožbeni razlog: napačna uporaba prava v zvezi z uporabo členov 2(7) in 9(5) osnovne uredbe

22 Prve tri pritožbene razloge je treba obravnavati skupaj, kolikor se nanašajo na napake v sporni uredbi v zvezi z zahtevki pritožnic za TGO/IO.

Trditve strank

23 Pritožnice v okviru prvega pritožbenega razloga navajajo, da je Splošno sodišče – kar zadeva uporabo členov 2(7)(c) in 9(5) osnovne uredbe – s tem, da je presodilo, da instituciji nista bili zavezani preučiti zahtevkov pritožnic za TGO/IO niti jih tako ali drugače upoštevati, napačno uporabilo pravo. Pritožnice menijo, da če bi kitajski proizvajalci izvozniki uspeli dokazati, da izpolnjujejo pogoje iz teh določb, bi jih bilo treba obravnavati, kot da imajo sedež v drugi državi kot državi proizvajalcev, ki teh pogojev ne izpolnjujejo, in sicer državi brez tržnega gospodarstva. Navedenih določb naj po definiciji ne bi bilo mogoče uporabiti drugače kot individualno, saj naj bi iz njih izhajalo, da se opravi opredelitev gospodarskih pogojev, v katerih deluje posamezna družba. Pritožnice ugotavljajo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je njihove zahtevke omejilo na zahtevek za določitev individualne stopnje dampinga v smislu člena 17 osnovne uredbe. Vsekakor naj bi zahtevale, da se prizna dejstvo, da delujejo na „Kitajskem, ki pozna tržno gospodarstvo“, in da se jim zato odobri povprečna tehtana stopnja dajatve, ki se uporablja za proizvajalce, ki delujejo v takih pogojih. Poleg tega je Splošno sodišče po mnenju pritožnic napačno uporabilo pravo, ker je ocenilo, da sta se instituciji lahko sklicevali na to, da je bilo število zahtevkov za TGO/IO tako veliko, da bi njihova preučitev onemogočila, da bi se preiskava v primernem času zaključila.

24 Kar zadeva drugi pritožbeni razlog, pritožnice zatrjujejo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker ni preučilo njihove trditve, da sta instituciji s tem, da se o zahtevku za TGO/IO kitajskih proizvajalcev, zajetih v vzorcu, nista izjavili v treh mesecih po začetku preiskave, kršili člen 2(7)(c) osnovne uredbe. Ker Splošno sodišče tega ni obrazložilo, naj bi kršilo obveznost obrazložitve.

25 Pritožnice v okviru tretjega pritožbenega razloga navajajo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je ocenilo, da se pritožnice, kar zadeva njihove zahtevke za TGO, ne morejo sklicevati na člen 2(7)(c) osnovne uredbe, ker se trimesečni rok „nanaša na primere, ko je Komisija dolžna preučiti“ zahtevke za TGO/IO.

26 Po navedbah Sveta je prvi pritožbeni razlog ponavljanje tožbenega razloga, ki je bil navajan na prvi stopnji in ga je Splošno sodišče zavrnilo. Svet navaja, da ni sporno, da se za izvoznike, ki niso zajeti z vzorcem in katerih zahtevku za TGO ni bilo ugodeno v skladu s členom 17(3) osnovne uredbe, ne

more določiti individualna stopnja dampinga, ne glede na to, ali imajo sedež v državi s tržnim gospodarstvom ali ne. Zato naj bi bil v državah, ki nimajo tržnega gospodarstva, namen TGO/IO omogočiti podjetjem, zajetim z vzorcem, ali tistim, katerih zahtevku je bilo v skladu s tem členom 17(3) ugodeno, da se jim določi individualna stopnja dampinga. Pritožnice na prvi stopnji naj vsekakor ne bi uveljavljale pravice do določitve individualne stopnje dampinga ali individualne stopnje dajatve, zato naj bi bila njihova argumentacija neupoštevna.

27 Komisija opozarja, da je bistven argument pritožnic ta, da je preučitev zahtevkov za TGO/IO gospodarskih subjektov, ki niso zajeti z vzorcem, lahko koristna tudi, če za te gospodarske subjekte ni bila določena individualna stopnja dampinga. Zatrjevale naj bi, da bi bila ta preučitev lahko koristna, če bi bila lahko zaradi tega za zadevne gospodarske subjekte določena (povprečna tehtana) dajatev gospodarskih subjektov, zajetih z vzorcem, ki jim je odobrena TGO ali IO. Vendar naj bi Splošno sodišče menilo – česar pritožnice ne izpodbijajo – da to v obravnavani zadevi ni bilo mogoče. Pritožnice po mnenju Komisije ne podajajo razlage, s katero bi utemeljile obveznost, da morajo institucije preučiti vsak zahtevek za TGO/IO, tudi če se odločijo uporabiti metodo vzorčenja, obveznost, ki naj bi jo Splošno sodišče napačno uporabilo.

28 Svet in Komisija v zvezi z drugim pritožbenim razlogom predvsem trdita, da je ta nedopusten, ker je nov razlog, ki je bil prvič naveden šele v fazi pritožbe.

29 Svet glede tretjega pritožbenega razloga navaja, da se zadevni trimesečni rok izrecno nanaša na „vprašanje, ali proizvajalec izpolnjuje merila za TGO“. Če to vprašanje ni preučeno, naj se ta trimesečni rok ne bi uporabil. Instituciji po mnenju Komisije – iz istih razlogov, ki so bili navedeni v odgovor na prvi pritožbeni razlog – nista bili zavezani preučiti zahtevkov pritožnic za TGO/IO. Ta pritožbeni razlog naj zato ne bi bil utemeljen.

Presoja Sodišča

30 Najprej je treba navesti, da se v skladu s členom 2(7)(a) osnovne uredbe pri uvozu iz držav brez tržnega gospodarstva, z odstopanjem od pravil, določenih v odstavkih od 1 do 6 istega člena, normalna vrednost načeloma določi na podlagi cene ali računsko določene vrednosti v tretji državi s tržnim gospodarstvom.

31 Vendar se v skladu z odstavkom 7(b) navedenega člena pri protidampinških preiskavah, v katerih se obravnava uvoz, med drugim iz Kitajske, normalna vrednost določi v skladu s členom 2, od (1) do (6), osnovne uredbe, če se na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev v preiskavi in v skladu z merili in postopki, določenimi v istem odstavku 7(c), dokaže, da pogoji tržnega gospodarstva glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega izdelka za tega proizvajalca ali proizvajalce prevladujejo.

32 Poudariti je treba, da je dokazno breme na proizvajalcu, ki želi, da se mu na podlagi člena 2(7)(b) osnovne uredbe odobri TGO. Isti odstavek 7(c), prva alinea, osnovne uredbe v ta namen določa, da mora zahtevek, ki ga tak proizvajalec predloži, vsebovati zadostne dokaze, da deluje v pogojih tržnega gospodarstva, kot so opredeljeni v tej zadnji določbi. Institucijama Unije zato ni treba dokazati, da proizvajalec ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za odobritev navedene obravnave. Nasprotno, ti instituciji morata presoditi, ali podatki, ki jih je predložil zadevni proizvajalec, zadostujejo za dokaz, da so merila iz navedenega člena 2(7)(c), prva alinea, izpolnjena, tako da se mu lahko odobri TGO, sodišče Unije pa mora preveriti, ali je ta presoja očitno napačna.

33 Kot izhaja iz točke 14 izpodbijane sodbe, so pritožnice Komisiji predložile informacije, zahtevane v točki 5.1(a), (i) in (e) obvestila o začetku, da bi se jim odobrila TGO oziroma – če jim taka obravnava ne bi bila odobrena – da bi bile upravičene do IO. Instituciji Unije navedenih zahtevkov nista preučili vsakega posebej.

34 Iz uvodne izjave 61 sporne uredbe je razvidno, da sta zadevni instituciji menili – ob sklicevanju na člen 17 osnovne uredbe – da izvozniki zaradi narave metode vzorčenja ne morejo biti individualno obravnavani. V navedeni uvodni izjavi je bilo tudi pojasnjeno, da je bilo število zahtevkov za odobritev TGO in IO tako veliko, da je bila individualna preučitev zahtevkov, ki se opravi v nekaterih drugih primerih, iz administrativnih razlogov nemogoča. Instituciji Unije sta v teh okoliščinah presodili, da je razumno, da se za vse družbe, ki niso zajete z vzorcem, enako uporabi povprečna tehtana stopnja, ki je bila izračunana za vse družbe iz vzorca.

35 Splošno sodišče je v točkah od 72 do 80 izpodbijane sodbe zavrnilo argumentacijo pritožnic, da naj bi bila Komisija na podlagi osnovne uredbe zavezana preučiti vsak individualni zahtevek za TGO in IO, ki ga predloži gospodarski subjekt s sedežem v državi, ki nima tržnega gospodarstva. V točki 78 izpodbijane sodbe je tako presodilo, da Komisiji ni treba preučiti zahtevkov za TGO/IO, ki so jih vložili gospodarski subjekti, ki niso zajeti z vzorcem, če je v okviru uporabe člena 17(3) navedene uredbe odločila, da bi izračun individualnih stopenj dampinga pomenil preveliko obremenitev in bi onemogočil pravočasen konec preiskave.

36 Vendar je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo s tem, da je navedlo, da Komisija ni bila zavezana preučiti zahtevkov za TGO, ki so temeljili na členu 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe in so jih predložili gospodarski subjekti, ki niso zajeti z vzorcem.

37 Zato je treba navesti, prvič, da je člen 2(7) osnovne uredbe del tistih določb te uredbe, ki urejajo samo določitev normalne vrednosti, medtem ko je člen 17 iste uredbe, ki se nanaša na vzorčenje, del določb, ki se nanašajo zlasti na mogoče metode za določitev stopnje dampinga. Gre torej za določbi z različno vsebino in ciljem.

38 Drugič, obveznost Komisije, da se izreče glede zahtevka gospodarskega subjekta, ki želi, da se mu odobri TGO, izrecno izhaja iz člena 2(7)(b) osnovne uredbe. Ta določba ustvarja obveznost določitve normalne vrednosti v skladu z odstavki od 1 do 6 istega člena, če se na podlagi ustrezno utemeljenih zahtevkov enega ali več proizvajalcev izkaže, da za te proizvajalce prevladujejo pogoji tržnega gospodarstva. Taka obveznost priznavanja gospodarskih pogojev, v katerih deluje posamezni proizvajalec, glede proizvodnje in prodaje zadevnega podobnega proizvoda ni pogojena z načinom izračuna stopnje dampinga.

39 Tretjič, v skladu s členom 2(7)(c), druga alinea, osnovne uredbe mora biti ocena, ali proizvajalec izpolnjuje merila za odobritev TGO, našteta v prvi alinei istega odstavka 7(c), sprejeta v treh mesecih po sprožitvi preiskave.

40 Prvim trem pritožbenim razlogom, ki jih pritožnice navajajo v utemeljitev pritožbe, je zato treba ugoditi v delu, v katerem se nanašajo na kršitev člena 2(7) osnovne uredbe. Izpodbijano sodbo je zato treba razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti ostale pritožbene razloge.

Tožba na prvi stopnji

41 Sodišče v skladu s členom 61 Statuta Sodišča Evropske unije razveljavi odločitev Splošnega sodišča, če je pritožba utemeljena. Če stanje postopka to dovoljuje, lahko samo dokončno odloči o zadevi. V obravnavani zadevi stanje postopka to dovoljuje.

42 Najprej, iz točk od 36 do 40 te sodbe izhaja, da bi Komisija morala preučiti ustrezno utemeljene zahtevke, ki so ji jih pritožnice predložile na podlagi člena 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe, da bi se jim v okviru protidampinškega postopka, na katerega se sporna uredba nanaša, odobrila TGO. Dalje, ugotoviti je treba, da ni izključeno, da bi jim bila zaradi take preučitve naložena dokončna protidampinška dajatev, ki bi bila drugačna od dajatve 16,5 %, ki se je zanje uporabila na podlagi člena 1(3) sporne uredbe. Iz iste določbe namreč izhaja, da je bila dokončna protidampinška

dajatev 9,7 % naložena le kitajskemu gospodarskemu subjektu, ki je bil zajet z vzorcem in ki mu je bila odobrena TGO. Vendar, kot izhaja iz točke 38 te sodbe, če bi Komisija ugotovila, da pogoji tržnega gospodarstva prevladujejo tudi za pritožnice, bi se tem – če izračun individualne stopnje dampinga ne bi bil mogoč – prav tako morala odobriti ta zadnja stopnja.

43 V teh okoliščinah je treba sporno uredbo razglasiti za nično v delu, v katerem se nanaša na pritožnice.

Stroški

44 Člen 122, prvi odstavek, Poslovnika določa, da če je pritožba utemeljena in če Sodišče samo dokončno odloči o sporu, odloči tudi o stroških. Člen 69 Poslovnika, ki se na podlagi člena 118 Poslovnika uporablja v postopku s pritožbo, v odstavku 2 določa, da se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Odstavek 4 istega člena 69 v prvem pododstavku določa, da institucije, ki se kot intervenientke udeležijo postopka, nosijo svoje stroške, v tretjem pododstavku pa, da lahko Sodišče intervenientu, ki ni eden izmed subjektov, izrecno navedenih v predhodnih pododstavkih, naloži, da nosi lastne stroške.

45 Ker se pritožbi pritožnic ugodi in se sporna uredba v delu, v katerem se nanje nanaša, razglasi za nično, se Svetu naloži plačilo stroškov pritožnic, nastalih tako na prvi stopnji kot v okviru tega postopka, kar je v skladu s predlogom pritožnic v zvezi s tem. Poleg tega se Komisiji in CEC naloži plačilo lastnih stroškov, nastalih tako na prvi stopnji kot v okviru tega postopka.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

1. **Sodba Splošnega sodišča Evropske unije z dne 4. marca 2010 v zadevi Brosmann Footwear (HK) in drugi proti Svetu (T-401/06) se razveljavi.**

2. **Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama, se razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša na družbe Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd in Risen Footwear (HK) Co. Ltd.**

3. **Svetu Evropske unije se naloži plačilo stroškov družb Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd in Risen Footwear (HK) Co. Ltd, nastalih tako na prvi stopnji kot v okviru tega postopka.**

4. **Evropska komisija in Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC) nosita svoje stroške, nastale tako na prvi stopnji kot v okviru tega postopka.**

Podpisi